

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 8. uri popoldne.

Štev. 133.

V Ljubljani, v sredo 12. junija 1889.

Letnik XVII.

Slavnost razvitja zastave „Dolenjskega Sokola“.

(Izvirni dopis.)

Dolgo se je pripravljala „Dol. Sokol“, da razvije svojo zastavo. Dočakali smo to izvanredno slavnost, ter jo tudi dostojno završili.

V soboto popoldne so pričeli naši narodni meščanje krasiti svoje hiše z zelenjem in zastavami tako marljivo, kakor se že dolgo ni godilo. Mnogo je k temu pripomogel tudi oklic vrlega našega župana. Neutrudni slavnostni odbor je skrbel in se podviral, da je napravil dva slavoloka: enega na cesti proti Ljubljani, drugega v Kandiji, oba s primernimi napisi in okrašena s cesarskimi in narodnimi zastavami. Ljudstvo iz bližnje okolice je v mnogem številu prihajalo v mesto.

Točno ob 9. uri se je pomikal veličasten sprevod iz „Sokolove“ telovadnice, na čelu mestna godba, požarna bramba z bakljami, društvo katoliških pomočnikov, „Sokol“ z lampijoni in v sredi naši vrli pevci. Vse mestno občinstvo je bilo na nogah, ter poslušalo podoknico gospej kumici, Ani Slančevi. „Dolenjsko pevsko društvo“ jo zapelo krasno „Svračanje“, „Savsko“ in „Sokolsko“, in godba je svirala dva komada. Po dovršeni podoknici so zaorili burni „živela“ in „slava“-klici.

Nato je bil koncert v gostilni pri Brunnerji. Sošla se je vsa mestna inteligencija in iz okolice. Med tem so prihajali gostje iz raznih krajev. V nedeljo zgodaj so topiči naznanjali slavnostni dan; po ulicah je bilo živahno gibanje. Mi pa smo hiteli pozdravljati prihajajoče goste ter je spremljat v našo telovadnico. Došli so: „Pokupski Sokol“ z zastavo, broječ 24 članov; metliška požarna bramba z zastavo; neustrašeni „Ljubljanski Sokol“ z zastavo v društveni obleki, broječ 50 članov; pevsko društvo „Slavec“ z zastavo, broječ 16 krepkih glasov; deputacija kegljaške zaveze „Edinosti“; požarne brambe iz Trebnjega, Mirne peči, Žužemberka in ondotno bralno društvo ter več gospodov iz sosedne Štajerske.

Pri slavoloku na cesti proti Ljubljani je bil glavni sprejem. Sprejeli so jih mestni zastop, obilica

ljudstva in mestne gospodičine, v katerih imenu je gdč. Seidelova pozdravila vsa društva ter z venci in krasnimi trakovi odličila njihove zastave. Potem je župan g. dr. Poznik s primernim govorom pozdravil vse došle goste, nato pa starosta „Dol. Sokola.“ Zahvalili so se načelniki, oziroma namestniki (gg. Hribar, prof. Vamberger in Dražil) za lepi sprejem gosp. županu, narodnemu meščanstvu in prijaznim gospicam. Nato se je sprevod pomikal na mestni trg, na slavnostni prostor. (Dalje sledi.)

„Matica Slovenska.“

Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanju

v dobi od 1. aprila 1888 do 31. maja 1889.

(Konec.)

Društvena hiša je bila večkrat v zadnji dobi predmet razgovorom gospodarskega odseka, bodisi gledé strank, bodisi gledé poprav in sploh ž njo združenih stroškov. Glavno načelo bila je odseku in po njem odboru: previdnost in varčnost.

O stanju književne zaloge poročati mi je to-le: Dne 1. januarja 1888. leta je imela „Matica“ v svoji zalogi 16.526 knjig in 8077 zemljovidov. Tekom lanskega leta je priraslo 7800 knjig, odpadlo pa 9242 knjig in 33 zemljovidov. Konec 1888. leta imela je torej „Matica“ 15.084 knjig in 8044 zemljovidov. Odpadek tekom leta deli se v tri dela: Vsled založnega prometa je odpalo 299 knjig in 11 zemljovidov v skupni vrednosti 210 gld. 10 kr. Društvenih knjig je odšlo na društvenike 7063 iztisov; darovala je pa „Matica“ 1880 knjig in 22 zemljovidov.

Društveni knjižnici je priraslo lani 234 knjig, zvezkov, časopisov in zemljovidov; od njih: 189 ruskih, 50 slovenskih, 38 čeških, 21 hrvaških, 4 srbske, po 3 bolgarske in nemške, po 2 angleški, latinski in sorbski. Vsled daril je prejela „Matica“ 65 iztisov, po zamenji pa 169. V smislu odborovega sklepa iz leta 1886 je izšlo v lanskem „Letopisu“ kot nadaljevanje izkazov društvene knjižnice poročilo o hrvaških knjigah, ki bo v „Letopisu“ za leto 1889 končano.

Popolnoma ni lani pošla nobena založna knjiga; znatno se je pa zmanjšalo število Kersnikovih „Zgodovin“ in „Spomenikov“, katerih je „Matica“ kot literarno društvo in v soglasji z Najvišjimi intencijami, da splošnji avstrijski praznik primerno poslavi, podarila nad 1200 iztisov šolarskim in učiteljskim knjižnicam po vseh slovenskih pokrajinah. Za ta patrijičen čin so dohajale „Matici“ od vseh strani, tudi z višjih mest, primerne in dostojne zahvale. „Nauka o telovadbi“ (II. del) ostale iztise, razven za tekoče potrebe prihranjenega števila, razdelila je „Matica“ v enakih delih med „Narodno šolo“, „Učiteljsko društvo“ in „Sokol“. Tudi v zadnji dobi so bile prošnje za podaritev založnih knjig prav mnogobrojne; odbor jih je reševal sproti po starem zboru že znanem običaji. Najmočnejše so se oglašala bralna društva, šolarske in učiteljske knjižnice. Zemljovide slovenske je vsled odborovega sklepa prevzela v last „Narodna šola“, da jih izroči svojemu namenu.

Poročati mi je še o nekem odseku, ki je v nekaki zvezi z našim društvom, to je odsek za nabiranje in izdajanje krajepisnih imen. Omenjeni odsek ponovil se je pod pokroviteljstvom „Matice Slovenske“ iz leta 1876 po inicijativi odbornika prof. Pleteršnika in nekaterih drugih gospodov. Odsek ima 19 členov. Namen mu je, poskrbeti za to, da dobimo polagoma potreben, obširen „Slovensko-krajeписen slovar“ z bolj zanesljivimi imeni. Da ta namen doseže, sestavi odsek poseben poziv z vprašanji in ga razposlal na vse fare slovenskih pokrajin, deloma naravnost, deloma po zaupnih možeh in poverjenikih. Od 800 pozivov je doslej že povoljno rešenih nekaj nad 100. Vsa pojasnila in sploh vse v tem delokrogu potrebno oskrbljuje „Matičina“ pisarna. Delo je na znanstveni podlagi osnovano; žeteli bi mu bilo svoje dni tudi ugodnega konca.

Kopitarjeva zadeva se je zaradi neugodnih občinskih razmer na Dunaji zopet zavlekla; treba bo čakati na poslednje ukrepe občinskega sveta dunajskega, v katerem sedaj močno prevladuje nekaka politična razburjenost proti Čehom, pa tudi proti Slovanom sploh.

LISTEK.

Karmeličanke na Selu pod Ljubljano.

Danes popoldne prišle so redovnice karmeličanke na Selo pod Ljubljano v svoj novi samostan, kateri so véeraj s kapelico vred blagoslovili prevzvišeni gospod knezoškof Jakob. Došlo je za sedaj sedem sestrâ. Pripeljal jih je graški knezoškof ekselencija dr. Zwerger, na kolo-dvoru pa jih je sprejel ter na Selo popeljal ljubljanski prevzvišeni gospod knezoškof. Vodi je dosedanja prednica samostana Baumgarten pri Dunaju, M. Marija Evfrazija Kaufmann, ki bode tukajšnji samostan vredila, čez dva ali tri mesece pa se bode podala v Mayerling pri Badenu, kjer bode ostala kot prednica. Samostanu na Selu bode prednica (priora) M. Marija Jovana pl. Morsey, podprednica pa njena sestra Marija Terezija pl. Morsey. Rojeni ste na graščini Hohenbrugg na Štajerskem, kamor so bili njuni stariši prišli vsled „kulturnega“ boja iz Westfalije. Slovenke mej njimi so tri, namreč: S. Marija Arhangela

Vozel, doma iz Radovljice, novicinja S. Terezija Josipina Pogačnik iz Ljubljane ter jedna Slovenka iz Štajerja.

Umestno je, da izpregovorimo par besedi o redovnicah, katerih še nikdar nismo imeli na Kranjskem. Ime imajo od predgorja Karmel v Palestini ali sv. deželi, kakih 500 metrov visoko nad morskó površino. To rodovitno gorovje je tudi domovina našemu redu. Zgodovinsko znamenito je, ker je tu nekaj časa bival prerok Elija. Že zgodaj so semkaj prihajali prvi kristijani ter kot puščavniki tu Bogu služili. Tako se je polagoma razvil karmeličanski red zlasti od one dobe, ko je leta 1156 križar Berthold iz Kalabrije ustanovil prvi samostan pod varstvom sv. Elije. Bil je to prvi samostan obstoječ iz jedne kapelice in mnogih celic, ki so bile vse v skalo vsekane. Ker so pa preroka Elijo imeli v toliki časti, menili so po krivem, da je on bil ustanovitelj reda. (Na čelu reda stal je pripor, kasneje general; vsak redovnik ima svojo celico; radovoljno uboštvo, strogi post, meso je le kot zdravilo za bolne dopuščeno, in še to se mora kuhati zunaj samostana.) Njih glavno opravilo je molitev; jutranjice molijo

navadno okoli polnoči, naše redovnice od 9. ure zvečer nekako do polnoči. Večinoma preživé v molčanju in premišljevanji. Oprava njihovih celic je dokaj priprosta. Postelja je iz dveh lesenih stolic ali kozic, na katerih leže podolgaste deske; na teh deskah je slamnica (vreča napolnjena s slamo) za zglatje imajo blazino napolnjeno z rezanico. Perilo in odeja je volnata. — V celici je videti mala polica za knjige in stol podoben nekakemu podnožju (pručici). Stol jim služi za vse, tudi pišejo na istem na tleh klečé. Posode imajo lončene, žlice pa lesene.

Tak je kraj, kjer iščejo pogosto najplemenitejšo osebo miru in darujejo svoje življenje Bogu in ljubemu Jezusu ter prosijo milosti med svetom živečim. Red se je svoj čas jako hitro razvijal zlasti zaradi obče znanega škapulirja. Jedna glavnih nalog reda bilo je že iz prvih časov češčenje Marijino. Cerkev na Karmelu je bila posvečena Materi božji.

V teku časa so mnogi samostani opustili prvotno strogo življenje, a nastopili so vneti redovniki in redovnice, ki so skušali red zopet prenoviti. Najbolj delavna je bila v tem oziru sv. Terezija. Vkljub velikanskim težavam posrečilo se ji je ustanoviti

Veledušni slovenski rodoljub, veletržec Gorup na Reki, društveni ustanovnik, volil je več ustanov učeej se mladeži in določil pravico do podelitve teh ustanov po sebi, svojih sorodnikih in slovenskem deželnem zboru na četrtem in zadnjem mestu „Matici Slovenski“. Vsled tega prejelo je društvo pred kratkim potom visoke c. kr. vlade prepise dotičnih ustanovnih pisem.

Za društvo neumorno delavni predsednik „Matici“ bil je na Najvišjem mestu odlikovan z naslovom častnega kanonika. Vse slovensko razumnštvo se je z odlikovancem odkritosrečno zveselilo te zaslužene odlike. „Matičin“ odbor mu je v posebni deputaciji čestital, povdarjajoč, da je v njegovi osebi poslavljena tudi „Matica Slovenska“. Po želji več odbornikov bode čestitka gosp. podpredsednika prof. Levca in odgovor gosp. predsednika tiskana v „Letopisu“ in pridejana letnemu poročilu o odborovem delovanju.

Večletni, marljivi odbornik, prošt dr. Jarec, praznoval je lani 12. avgusta tu v Ljubljani pri sv. Jakobu zlato mašo. Odbor mu je o tej izredni in veseli priliki čestital pismeno in pozneje v seji še ustno. — Decembra meseca lanskega leta čestitala je „Matica“ brzojavno svojemu častnemu členu, vodji Čehov, dr. Francu Lad. Riegru, ob njegovi sedemdesetletnici.

Kakor je pa ni nikjer sreče brez nesreče, istotako v „Matičnem“ odboru. Odbor zgubil je v zadnji dobi dva odlična, neumorno delavna člana. Dne 16. septembra 1888. leta umrl je na tuji zemlji v Pragi po kratki bolezni prof. Raič in bil tu pokopan dne 21. septembra. Njegovega častnega pogreba vdeležila se je „Matica“ z vncem in po prav mnogobrojnih zastopnikih. Dne 20. aprila t. l. je na Dunaji umrl c. kr. vladni svetnik Matej Oigale. Tudi pri njegovem pogrebu bila je „Matica“ častno zastopana. „Matica“ zgubi ž njima dva izvrstna, marljiva veščaka, ki sta bila vsigdar radovoljno pripravljena delati na korist društvu ter v izpodbudo društvnikom. Bodi jima blag spomin!

Tudi v zadnji dobi se je zvršilo več slavnostij, katerih se je „Matica“, ali povabljen, ali pa tudi vsled lastnega nagiba, dostojno vdeležila. Da ne govorim o patrijotičnem prazniku dne 2. decembra, gledé katerega je tekmovala najbolj Slovenija, kako bi ga najdostojneje poslavila, gledé katerega tudi naša „Matica“, kakor že omenjeno, nikakor ni zaostajala, omeniti mi je še več drugih slovenskih in slovanskih, avstrijskih in izvan-avstrijskih svečanosti.

Dne 30. aprila lanskega leta vabilo je akademsko društvo „Slavija“ h „Karadžičevemu večeru“ in od dne 20.—22. septembra slavili so v Belem Gradu Vuk-Karadžičevo stoletnico; dne 14. novembra odkrili so v Celovcu Einspielerjev spomenik; dne 5. decembra umrl je v Pragi sloveči učenjak, bivši minister itd., Josip Jireček, dne 22. marca pa podpredsednik „Matice Hrvatske“, sloveči pisatelj M. Jurković, i. dr. O vseh teh prilikah se je naše društvo primerno odzvalo častni dolžnosti.

„Matica“ je v zadnji dobi podedovala po pokojnem c. kr. višjem sodn. svetniku, dr. pl. Ernestu Lehmanu tri juristične rokopise kot njegovo lastno delo. Pred kratkim prejela je „Matica“ tudi denarno volilo pokojnega kanonika Žuže v Laškem

trgu, to je, po odbitih pristojbinskih troških svoto 89 gld. 50 kr.

Društveniške razmere se od leta do leta dosledno boljšajo. Za leto 1885 je plačalo 1131 letnikov, za 1886. leto 1198, za 1887. leto 1306, za 1888. leto 1431, za 1889. leto doslej sicer še le 820, upati je pa, da se bode število letnikov tudi letos primerno zvečalo.

Število ustanovnikov se bistveno nič ne premeni. Od prvega početka do danes imela je „Matica“ 562 ustanovnikov, izmed teh jih je nekoliko nad 200 pomrlo, krog 40 pa izstopilo. Poročevalec je dobil nalog, da sestavi natančen imenik umrlih ustanovnikov, ki bo v letošnjem „Letopisu“ primerno objavljen, da se na ta način prihodnjim rodovom obrani spomin na nekdanje požrtvovalne rodoljube. Jednak zapisek, toda le z imeni in priimki v abecednem redu, pričela je objavljati „Matica Hrvatska“ v svojem „Izveštaju“ za leto 1887.

Skoro v nobenem letu ni izgubila „Matica“ vsled smrti toliko ustanovnikov, kakor v zadnji dobi. Razven že zgoraj omenjenih dveh so umrli: trgovec L. Bürger 14. julija v Ljubljani; župnik M. Koder dne 2. marca na Slapu; župnik Lajh dne 9. januarja pri Sv. Juriju; župnik Lesjak dne 24. junija v Kostanjevici; ravnatelj Mažuranič dne 18. decembra v Zagrebu; zasebnik A. Pirnat dne 23. decembra v Ormoži; odvetnik dr. Pogačnik dne 6. junija na Dunaji; zdravnik dr. Razpet dne 26. aprila v Rudolfovem; odvetnik dr. Fr. Suppantšitsch dne 16. aprila v Ljubljani; c. kr. stotnik-auditor Gašpar Sušnik, dne 29. julija v Predosljih; župnik J. Volčič dne 10. novembra v Cerovljah; župnik A. Zarnik dne 27. novembra v Naklem. Njim vsem, kakor tudi pokojnim letnikom in društvenim prijateljem, umršim v zadnji dobi, bodi časten spomin!*)

Za presojevalce računov so bili z vsklikom izvoljeni gg. Bradaška, Pire in Žagar.

Blagajnik g. Luka Robič je poročal o novem gospodarstvu od 1. januarja do 31. decembra 1888. Plačila ustanovnikov so znesla 290 gld., letnikov 3047 gld., skupaj 3337 gld. Obresti 782 gld. 53 kr., najemščina matične hiše 2356 gld., skupilo od založnih knjig 210 gld. 10 kr., razni dohodki 14 gld. 45 kr., vsi dohodki 10.246 gld. 83 kr. v gotovini. Stroški: Upravni stroški 757 gld. 52 kr.; nagrade pisateljem in poprave 1447 gld. 50 kr., stavek, papir in tisk 2170 gld., vezanje in razpošiljanje 322 gld. 90 kr., hišni davek 846 gld. 59½ kr., poprave 185 gld. 14 kr., izplačani na hiši vknjiženi dolg 2000 gld., razni izdatki 38 gld. 88 kr., skupni stroški 7804 gld. 53½ kr. ostane torej imetka 2442 gld. 29½ kr. V proračunu za leto 1890 je dohodkov 6528 gld., stroškov 6129 gld. Premoženje „Matice Slovenske“ koncem leta 1888: Gotovina v blagajnici 242 gld. 39½ kr.; knjižici kranjske hranilnice a) 2100 gld., b) 100 gld.; obligacija drž. lot. posojila v kurzni vrednosti 144 gld. 50 kr.; 12 obligacij sreberne rente po 1000 gld. v kurzni vrednosti 9972 gld., intabulirani kapital 6000 gld., vrednost hiše na Kongresnem trgu št. 7 28.069 gld., vrednost inventarja 500 gld., vrednost zaloge knjig 3500 gld., znesek zastankov 581 gld. 39 kr.; skupaj 52.209 gld. 28½ kr., torej se je od leta 1887 premoženje pomnožilo za 2012 gld. 48½ kr.

*) Pisarniške ure so odslej vsak dan od 9.—10. ure popoldne.

Matica ima v oskrbi tudi tuje premoženje in sicer glavnicu za Mir. Vilharja spomenik 32½ gld. 60 kr., Jurčič-Tomšičeve ustanove za literarne namene 2513 gld. 70 kr., za dr. E. H. Coste spomenik 1203 61 kr. Vsi računi in proračuni so bili brez razgovora potrjeni. Konečno je bila volitev društvenih odbornikov; izid volitve smo že objavili.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. junija.

Notranje dežele.

Češko šolsko društvo je imelo predvčeraj v Olo-muci svoj letni zbor, pri katerem je imel dr. Rieger govor. V njem je naglašal veliko važnost jezika in jezikovne izobrazbe narodov, ter povdarjal žalostne razmere v tem oziru na Moravskem. Zboljšati se morejo le s potrpežljivostjo in vstrajnim delom Čehov. Koneem govora je rekel Rieger: „Veljava Avstrije bi bila dvojiliva, ko bi imeli Nemci povsod prednosti, čas bi provzročil, da bi se isti spojili z državnimi Nemci. Delujemo tedaj le na korist Avstrije, če nadaljujemo v lastni izobrazbi, delo naše je politično ter je vredno državne podpore. Veliko, plemenito delo je, kateremu hočemo mi vsi žrtvovati svoje moči, delo, ki koristi državi in je Bogu ljubo! Naj prospeva in se mu pridružijo vsi člani češkega naroda!“ Govor Riegerov je vzbudil velikansko navdušenje, razlogi pa, ki jih je navedel, veljajo isto tako tudi za naše blago društvo sv. Cirila in Metoda.

Kardinalu Ganglbauer-u se je odločno obrnilo na bolje. Kolikor more soditi človeška pamet, upati se sme, da bo popolnoma okreval. Zadnje iz-vestje slóve: „Nj. eminenca je imel dobro noč. Duševna bistrosti vidno narašča. Tudi telesne moči se veselo množé. Vročina 37 stopinj, žila bije 68 v eni minuti.“

Naučno ministerstvo je obrtnima napre-dovalnima šolama v Železni Kaplji in Volšperku na Koroškem dovolilo državno podporo 200 in 300 gl.

Novega ogerskega ministra notranjih zadev, grofa Gezo Telekija pozdravljajo tudi vladi nasprotni listi jako prijazno. V liberalnem kljubu so mu minolo soboto jako pristrčno čestitali. Kakor trdi „Nemzet“, nalog mu je, da podržavi upravo brez hudega nasprotovanja.

Vnanje države.

Italijanissimi brzojavno celemu svetu na-znanjajo, kako mirno se je vršila slavnost povodom odkritja spomenika Giordanu Brunu. Poslanec Bovio je v svojem govoru naglašal, da bo 9. dan junija bolj skelel papeštvo, kakor 20. dan septembra. Ozna-čivno za celo slavnost je pač to, da se je pri tem proslavljaj tudi Garibaldi. Sploh cela slavnost ni bila nič drugega, nego sistematično zasramovanje pa-peštva in katoliške cerkve s strani prostozidarjev, njihovih zaveznikov in suženjskih hlapčevov. Na-tančnejša poročila še manjkajo. — „Agenzia Ste-phani“ javlja s predvčerajšnjim dnem: „Včeraj so diplomatski zastopniki pri Vatikanu obiskali držav-nega tajnika kardinala Rampollo. Govori se, da je sv. Oče ukazal objaviti proteste, ki so mu iz vseh delov sveta došli zoper odkritje spomenika Giordanu Brunu. Isto takó se bo priobčil samostojen ugovor kurije.“

Novisadska „Zastava“ poroča o položaji v Srbiji: Volitve za skupščino so, kakor znano, razpisane v dan 26. septembra, skupščina se bo otvorila dne 13. oktobra. V smislu novega volilnega reda se je dežela razdelila v petnajst volilnih okrajev. Volilno gibanje se že sedaj čuti; boj bo sedaj hujši in lju-tejši, kakor sploh kedaj. Radikaleci so s svojo orga-nizacijo že skoraj gotovi ter bodo najbrže zmagali. Danes se ne more še reči, ali bodo kot nasprotniki na volilnem bojišči stali zoper radikalec samó libe-ralci, samó naprednjaki ali pa obojni skupaj. Ne-mogoča ni liberalno-radikalna zveza, ker razdraže-nost liberalcev zoper naprednjake je velika (Najnovejšje poročilo trdi, da so liberalci odklonili dotično po-nudbo naprednjaške stranke.) Glavni shodi vseh treh strank se bodo v kratkem vršili in takrat se bo konečno v tem oziru sklepalo. Splošnje se sodi, da naprednjaki sami brez zaveznikov ne bodo sto-pili v bojno vrsto, ker dobro vedó, da bi sijajno propali v vseh volilnih okrajih, in ker nočejo do-živeti take sramote, sklenili bodo na shodu pasivno postopanje. Naprednjaški shod se bo vršil v za-prtem prostoru, ter bo smel vstopiti le oni, ki se bo mogel izkazati z vstopnico, podpisano od Gara-šanina. Slednji bo imel pri tem sijajen govor — labudovo petje, kajti postal je kot strankin vodja nemogoč; na njegovo mesto bo stopil Piročanaec. (Kako bo mogel Garašanin na shodu govoriti, to vé le „Zastava“; kakor znano, sedi sedaj Garašanin še trdno v zaporu.) — Uradni list objavlja ukaz o zo-petnem imenovanji metropolita Mihaela in škofa Hi-jeronima, kakor tudi umirovljenje metropolita Teo-dozija in škofov Demetrija in Nikanorja.

Nemška „Nordd. Allg. Ztg.“ je pričela ljut boj zoper Švico. V prvi vrsti se obrača zoper „Voss. Ztg.“, ki je rekla, da je hujskanje zoper južno so-sedinjo nevarno, ter naglašala, da v Švici bivajoči Nemci želé zadostiti dolžnosti hvaležnosti ter toplo zoper lastno nemško domovino zagovarjati gosto-

samostan, v katerem so obveljala zopet prvotna stroga pravila, katere je omenjena svetnica razširila in pojasnila. Papež Pij VI. je potrdil nova pravila 17. julija leta 1565.

Kmalu pa je dobil ta samostan posnemalk in slednjič so tudi možki samostani vsprejeli prenov-ljena pravila. Ob smrti sv. Terezije bilo je že 17 ženskih in 15 možkih samostanov bosih karmeli-čanov in karmeličank. Kasneje razširili so se skoraj po celem svetu. Karmeličanke hodijo v pletenih sandalih in raskavih nogovicah; njih obleka in škapulir je iz temno-rujavega sukna, pokrivalo belo pregrnjeno s črno tančico, za ogrinjalo imajo bel plašč. — Za časa cesarja Jožeta II. so bili ti sa-mostani zatrti, a so se kasneje jeli zopet oživljati, kar tudi ni drugače mogoče, ker prav taki samostani so pravi cvet krščanskega življenja. Na Avstrijskem jih je sedaj 9, in sicer dva v Krakovu, po jeden v Baumgarten-u pri Dunaju, v Pragi, Gradu, Lincu, Gmundenu, Wilten-u, deveti torej ljubljanski in deseti bode v Meyerlingu. Slednji je blaga osveta našega vernega, presvetlega cesarja, da je na kraji naj-strašnejše nesreče svoje in svojega sina dal postaviti

samostan, kjer bodo hčere sv. Terezije molile za blagor Nj. veličanstva in celega cesarstva. Pa tudi naše karmeličanke bodo molile za presvetlo cesarsko hišo in za viteškega našega cesarja, ki jim je v veliki svoji naklonjenosti dovolil, da se smejo na Selu naseliti; saj je ustanoviteljica tega samostana, blaga gospodičina Kristina Bernard, po do-mače Šupevčeva Tinica, prav v spomin štirideset-letnega vladanja cesarja Franca Jožefa I. naredila to plemenito ustanovo ter darovala v ta namen svoje posestvo na Selu, imenovano stari „jezuitski mlin“ z velikim vrtom. Hiša je za prvo silo prirejena, prav tako tudi provizorična kapelica, ki se bode o svojem času priredila v cerkvico, ko se bodo dobili v to potrebni denarni pripomočki. V kapelici se bode vsak dan darovala sv. maša, h kateri bodo lahko tudi Seljani in Moščani in drugi verniki prihajali.

Ker smo prepričani, da bodo nove redovnice, ki so posvetile svoje življenje samo službi Gospodovi, prav veliko blagoslova božjega izprosile celi naši deželi, raznim plemenitim našim namenom, kličemo jim: pristrčno pozdravljene!

ljubno Švico, da takó ovržejo očitania z uradne nemške strani. Temu nasproti trdi „Nordd. Allg. Ztg.“, da so ti Nemci skoraj gotovo identični „s socijalnimi demokrati, anarhisti in zavratnimi morilec“ ter nadaljuje: „Do najnovejšega časa so bila v Švici osrednja vodstva vseh revolucijskih evropskih strank, nemških socijalnih demokratov, avstrijskih anarhistov in ruskih nihilistov. V Švici se kujejo naklepi zoper obstoječe monarhije, tiskajo zabavljivi spisi zoper ustavne razmere monarhičnih držav. Tudi moramo povdarjati, da je mnogo višjih švicarskih uradnikov po mišljenju na strani socijalne demokracije in da podpirajo s svojimi uradnimi sredstvi vsajne nakane svojih nemških somišljenikov.“ Nikdo ne more trditi, da nima „Nordd. Allg. Ztg.“ nekoliko prav, toda povdarjati pa moramo, da je molčala Nemčija, ko so spletke veljale drugim državam. — V Bernu je shod 350 državnih Nemcev obsodil napade „N. A. Z.“ ter izrekel priznanje švicarski vladi za vestno izpolnjevanje pogodb in točno izvrševanje postav nasproti Nemcem.

Francosko državno sodišče je podintendanta Reicherta vsled napačne povedbe neke priče zaukazalo odvesti v zapor. Dne 8. t. m. so ga zopet izpustili. Sodišče je dne 9. t. m. zaslišalo generala Yunga, bivšega načelnika v Boulangerjevem ministerstvu. Pravijo, da bodo tudi njega v kratkem zaprli. Preiskovalni zapor zoper generalno-štabnega kapitana Flachata je sodišče potrdilo. — V dan 9. t. m. so boulangisti sklicali shod in banket v Angoulême-u. Redarstvo je zborovanje prepovedalo. Štiriindvajset oseb, ki so izživljajoče in javno klicali „Vive!“ Boulangerju in Déroulède-u, so odvedli v zapor. Zoper redarstveni ukrep so protestovali Déroulède, Laguerre in Laisant, toda tudi ta trojica je morala iti v zapor. Včerašnja brzojavka nam je povedala, da jih še niso izpustili.

Perzijski šah je prišel v nedeljo ob 6. uri popoldne v Berlin s posebnim vlakom. Kolodvor je bil krasno oklepan. Pri prihodu njegovem je godba zavrnila perzijsko himno. Pričakovali so ga: Cesar Viljem, vsi principi, grof Herbert Bismarek, feldmaršal Blumenthal, generali, mestni berlinski poveljnik, podžupan, osobstvo perzijskega poslanstva in mnogobrojna množica. Cesar je šaha objel, potem sta se odpeljala v grad Bellevue, kjer je bil zvečer slavnosten obed.

Izvirni dopisi.

S Krasu, 8. junija. Deželno-zborske volitve se bližajo. Kakor pišejo novine, je volilno gibanje povsod jako živahno. Pri nas na Krasu se volilci še niso po vseh občinah odločili, katera poslanca bodo volili; pač pa se je oglašil g. dr. Vošnjak, dosedanji zastopnik notranjskih občin v deželnem zboru, ter sklicuje s svojim tovarišem g. Hinkotom Kavčičem — shod volilcev po Krasu na 23. dan t. m. Gosp. dr. Vošnjak piše v listu dne 5. t. m., v katerem napoveduje volilne shode pri nas: „Rad bi se enkrat osebno informiral o razmerah v tamošnjih okrajih.“ Čudno, da se hoče gospod doktor še-le sedaj — pred volitvami — informirati o razmerah ubozih Krašovcev! Kaj pa hoče gospod doktor izvedeti? Menda, če je volilno gibanje ugodno za njega in njegovega tovariša gospoda Hinkota? Prav je, da se zastopniki informujejo o razmerah svojih volilcev, a ni treba čakati, da so volitve razpisane, saj se dobí druga prilika. Da je ljudstvo na Krasu revno, je znano. Vrh splošne revščine zadevajo ljudstvo elementarne nezgode, ki se večinoma naznanjajo po časnikih. Ni li takrat prilika ljudstvo obiskati in — se informovati?! V dóbi 6 let, ko je gosp. doktor nas zastopal v deželnem zboru, je ljudstvo na Krasu zadela marsikatera nezgoda. Da omenim le eno samo. V najhujši zimi letos je bil v Hrastju poleg Šent-Petra na Krasu zaneten, pravijo, da po železniškem stroju, ogenj ter vpepelil 10 posestnikov pohištvo, orodje, živež za ljudi in živino. Zgorelo je več živine, in bile so celó 3 osebe žrtve strašnega ognja. Bêda nesrečnih je bila velika, kar smo brali v novinah. Po vsi deželi in celó zunaj Kranjske so se usmiljena srca zanimala za pogorelece. Gosp. okrajni glavar postojnski je bil kmalu po žalostnem dogodku v Hrastju, da se je informiral o tamošnji nesreči ter potem vplival na deželno vlado, da se je po vsi deželi nabirala pomoč zanj — le gospodov poslancev naših nismo videli in tudi nismo slišali, da bi bila prišla se informovat o nesreči, katera je bila za tamošnje pogorelece grozno občutljiva. Kakor vém, je Hrastje komaj pol kilometra od postaje šentpeterske. Od g. Kavčičevega doma ni daleč do (Šent-Petra) tje, iz Ljubljane pa železnica hitro vozi zlasti kurirni vlak. Gospoda poslanca! kje pa sta bila takrat? Bodita uverjena, da le tedaj bomo imeli zaupanje do Vaju, kadar bodo Vajina dejanja nam kazala, da imata srca za nas volilce!

Iz Semiča, 7. junija. Tri dni glasili so se topiči, katerih glas je odmeval preko semiških hribov. — Pri vходу stal je slavolok, zastave so plapolale po prijetnem pomladanskem zraku in z venci bilo je vse prepreženo. V hiši pa je svirala mestna godba. Ljudje so zmajevali z ramami, in ženske zavidljivo se pogovarjale, da je to sama prevzetnost in potratljivost. Tudi mi smo se možile, reklo so, pa nam niso streljali s topiči in delali nam niso slavnostnih napisov, pa živimo.

Pa kdo se vendar ženi? Vprašal je tujec pridši v Semič. Ta mora biti gotovo od stanu —. A kaj stan, saj se sme priprosti kmet tudi zabavati in veseliti, ako ima s čim. Čudno res se nam je zdelo, ker to ni bilo do zdaj pri nas v navadi; pa se bomo že privadili, ko bomo večkrat videli in slišali. Za denar nam bo pa tudi vedno bolje, ko imamo v Ameriki sinove, ki kopljejo zlato rudo in služijo po 12 gl. na dan; lahko si bomo pomagali do blagostanja. Kateri smo še revni, bomo šli patje. Par let ostanemo tam, pa bomo lahko prišli nazaj vprašat: Koliko stoji semiški grad? Samo toliko časa obljubovane železnice nam je treba, da bi se lahko kar od tukaj naravnost vozili v Bremen in potem po vodi v obljubljeno deželo, blaženo Ameriko.

Iz Boršta, 6. junija. Kar smo dolgo, dolgo želeli, spolnilo se nam je danes; mil. g. škof blagoslovili so nam tri nove zvonove za našo cerkev. Že odkar je cerkev zidana, bil je stalen govor v naši duhovniji: „Tudi zvonove moramo napraviti nove, stari so premajhni.“ Ali vse se ne more naenkrat storiti, zato je dolgo ostalo le pri želji. Ko so naš domačin mil. g. dr. Glavina postali škof tržaški, in so sami z besedo, svêtom in dejanjem pomagali, da vprašanje o novih zvonovih dozori, in je naš ljubljenski duhovni pastir g. Alojzij Pavli vsako priložnost porabil in ljudi nagovarjal, naj počnejo skladati vsak po svojih močeh, vzdramili so se tudi taki, ki se od začetka niso dosti zmednili, kakšni in kakšni naj bi bili zvonovi. Ko je naša sosesčina slednjič dobila nekoliko ekspropriacijskih denarjev od novo zgrajene železnice, odločila je enoglasno občina, naj bodo ti denarji začetek in jedro glavnice, okoli katere naj se zbira goldinar do goldinarja, dokler bode dosti. Sicer nam je poreški deželni odbor, kot vrhovni gospodar občinskega imetka, čez naš račun naredil kolikorkoli je mogel debelo črto. A to nas ni prestrašilo; lukujo, ki jo je naredila odborova črta, zamašili smo takoj z drugim klinom. Povedati pa moramo, da bi si mi sami občinarji ne bili znali pomagati, in gré vsa hvala našemu skrbnemu duhovnemu pastirju g. Pavli-ju, ki je v porazumu z mil. g. škofom in z g. kanonikom in dekanom J. Janom iskal in zbiral vse nitke, ki so mogle pospeševati namenjeno svrho. Da bi med ljudstvom ne bilo jeze ali prepira, niso se potrebni troški razdelili oblastno, ampak povabili so se občinarji, naj vsak za-se prostovoljno obljubi, koliko more in hoče dati za nove zvonove; in z veseljem je vsak ali dal ali pa vsaj pismeno obljubil določeni donesek, in nabralo se je tega toliko, da so mogli naročiti zvonove. Vili jih je ljubljanski zvonar A. Samassa, in dne 1. junija so bili že na naši postaji. Zdaj pa se je začelo živahno gibanje v vasi, posebno okoli cerkve, ki je bila med tem vsa zunaj in znotraj vnovič prebeljena, da se vredno in častno v svoj dom sprejmejo novi zvonovi. Venci, cvetlice, umetne in sveže, zastave in zastavice vse to navskriž, in sredi med to pisano zmešnjavo z zvedenim očesom vlada in vrejuje „Marija“; tukaj nekaj pripne sama, tam ukazuje pomočnicam, tukaj je treba pisanega traka, tam zelenja, tukaj slavolok ne stoji prav, tam treba premeniti zastavo itd., toliko časa vrejuje, da vse sestavi v harmonično celoto.

V torek smo nove zvonove z železniške postaje pripeljali pred cerkev, kjer so čakali škofovega blagoslovljenja. Na postaji zapeli so domači pevci Potočnikovo pesem o zvonu, in vabili zvonove: „Na delo budite, — K molitvi vabite, — Nedeljo oznanite!“ Vse ovenčane zvonove spremljale so belo oblečene družice in se vé, da vsa občina, doma je ostal le tisti, ki ni mogel od doma. Iz vasi pozdravljali jih je grom možnarjev in — stari zvon, ki je moral zapustiti prostor v zvoniku in zadovoljiti se z vejo na drevesu pred cerkvijo. Njegovo zvonjenje bilo je nekako tužno, kakor da mu je žal, da mora odstopiti od svojega poklica, dasi je še trden in cel. Sicer je pa pošteno zaslužil umirovljenje; bil je vliit l. 1710.; torej je 179 let ljudi k molitvi vabil, in marsikateremu zvonil na poti iz časnosti v večnost; danes zvonil je sam sebi mrtvaško

pesem, še dva dni bo pozvanjal, kakor zadnje starčkovsko zdihovalje, in ko se novi veličastno oglašé v zvoniku, konec bo njegove blizo 200letne slave.

Blagoslovili so slovesno nove zvonove danes mil. g. škof J. Glavina z asistenco prečast. g. prošta in protonotarja dr. J. Šusta, prečast. gg. kanonikov J. Starihe, J. Jana in P. Flega in še drugih 15 gg. duhovnikov, in v pričujočnosti vse duhovnije in mnogo vernikov iz sosednih duhovnij, ki so prišli gledat pomenljive obrede krsta zvonov in so radovedni bili, kako se bodo oglašili novi zvonovi. Ob treh popoldne je bilo delo v zvoniku skončano, zvonovi na svojih prostorih, in zopet se premika vsa procesija z mil. g. škofom v cerkev, da Bogu hvalo dá za srečno dokončano težavno delo. Mil. g. škof zapojejo: Tebe Boga hvalimo! in po skončani pesmi dajo pontifikalni blagoslov, zvonovi pa se oglašé z milodonečimi in posebno vbranimi glasovi.

Véliki zvon tehta 1429 kg, ima podobi M. B. in sv. Antona, na spodnjem pasu pa napis: „Zvonovi so bili vliiti v času pastirovanja premil. škofa dr. Jan. N. Glavine, župnika-dekana Jur. Jana, čast. kanonika in Al. Pavli-ja, tuk. duhovnega pastirja.“ Ta zvon je 1832., kar jih je vliit Samassa. Srednji zvon tehta 746 kg in ima podobe sv. Valentina in sv. Miklavža. Mali zvon tehta 454 kg s podobama sv. Silvestra in sv. Boštjana.

Dnevne novice.

(Umrli) je minolo nedeljo zjutraj po dolgi in mučni bolezni g. Rajko Nachtigall, c. kr. gimnazijski profesor v Novem mestu, star 45 let. Rodil se je v Žužemberku, bil kot profesor grščine, latinščine in slovenščine vešč učitelj in navdušen narodnjak. N. v m. p.!

(Volitve volilnih mož za isterski deželni zbor) se dobro vrše. V Kastvu, Voloskem, Veprincu, Lovranu, Jelšanah, Podgradu in Materiji so jednoglasno izvoljeni narodni volilci. Zmagali so narodnjaki tudi v Roču, v Miljah in Dolini. V Kopru je bil dne 6. t. m. hud volilen boj, v katerem so Italijani izvolili svoje može z neznatno večino in posebnimi sredstvi. V občini Lazaret imajo namreč nekateri koperski meščanje svoja posestva in so ljudi spravili na volišče. V koperskem okraji ima narodna stranka izvoljenih 62, italijanska 7 mož.

(Dnevni red) učiteljske konferencije za šolski okraj ljubljanskega mesta, ki bo dne 11. julija 1889. leta ob 8. uri dopoldne v mestni dvorani pod predsedstvom g. c. kr. okrajnega šolskega nadzornika prof. Fr. Levca. 1. Določitev predsednikovega namestnika in volitev dveh zapisnikarjev. 2. Opazke c. kr. okrajnega šolskega nadzornika o nadzorovanih šolah. 3. Poročilo o deških ročnih delih. Poročevalec gosp. učitelj in c. kr. okrajni šolski nadzornik Andrej Žumer. 4. Izbor učnih knjig in beril za šolsko leto 1889/90. 5. Poročilo knjižničnega odbora o stanju in računu okrajne učiteljske knjižnice. 6. Nasvêti o nakupu novih knjig za okrajno učiteljsko knjižnico, katere je najkasneje do 7. jul. t. l. pismeno oglašiti pri knjižničnem odboru. 7. Volitev knjižničnega odbora za šolsko leto 1889/90. 8. Volitev stalnega odbora okrajne učiteljske konferencije za šolsko leto 1889/90. 9. Samostalni nasvêti, katere je najkasneje do 7. julija t. l. pismeno oglašiti pri stalnem odboru.

(Gospodom državnim poslancem), ki so se letos na Dunaji tako možato potegovali za slovensko šolo na Koroškem, zahvalilo se je več podružnic sv. Cirila in Metoda; tako podružnica za Beljak in okolico, za Ziljsko Bistrico, v Kotmerivasi itd.

(„Obrtnika“) je dne 8. t. m. izšla 6. številka. Kakor čujemo, se obrtniki premalo zanimajo za svoje glasilo, ki se trudi ustrezati in pomagati obrtnemu stanu.

(Premembe pri učiteljstvu.) Vodja druge mestne šole v Ljubljani, gospod Leopold Belar, je prosil za upokojenje.

(Gg. karmeličanke) pripeljale so se danes popoldne ob 1/4 2. uro z vlakom v Ljubljano in odtod z vozovi na Selo v svoj novi samostan. Na Selu pričakoval jih je stolni kapitul, šempeterski gospod župnik in drugi. Obširneje glej v podlistku.

(Osrednja komisija za umetelne in zgodovinske spomenike) je imela nedavno sejo, v kateri je g. Jernej Pečnik iz Krškega poročal o svojem izkopavanju pri Novodunumu.

(Napad na avstrijsko vojno brodevje?) V „Obzoru“ čitamo: Neki dan so našli ribiči iz Iža

zunaj zaderskih otokov neko vrsto peklenskega stroja, namreč plaveč sod, poln dinamita in drugih razpokljivih stvari. Ko je vlada to zvedela, je poslala neko noč vojno ladijo „Andreas Hofer“ s komisijo, da odstrani to nevarno stvar. Neki mislijo, da je bila z namenom tam nastavljena oddelku c. kr. vojnega brodogradnje, ki je te dni nameravalo imeti tam pomorske vaje. Vsled tega dogodka so vaje preklicane. Drugi trdijo, da je sod slučajno priplul iz Pulja, Italije ali Grške.

(Umrlo) je v Ljubljani od 2. do 8. junija 19 oseb, in sicer 8 moškega in 11 ženskega spola; med temi 2 v deželni in 1 v vojaški bolnišnici, 1 v hiralnici. — Rojenih je bilo ravno v tem času 11 otrok, in sicer 9 moškega in 2 ženskega spola.

(Izneverjenje.) Italijanskemu delalskemu društvu „Unione Operaia“ v Trstu je blagajnik izneveril 2000 gld.; prisvojil si je tudi hranilnično knjižico na 300 gld., katero je zastavil za 200 gld.

(Iz Tupalič) se poroča, da je dne 4. t. m. Primož Polajner v Koritu pod Pogorelcem našel človeški kostnjak z razbito črepinjo in razpalimi zobmi. Skoro gotovo je mož pal s skale in se ubil. Kosti so prenesli v mrtvašnico v Kokro.

(Ljudsko štetje.) Vladi obeh državnih polovic se dogovarjate, da bi se ljudsko štetje prihodnje leto vršilo po enakih načelih, ker je bila pri dosedanjih štetjih prevelika razlika.

(Novi državni bankovci po 1 gld.) pridejo v kratkem v promet. Po obliki bodo manjši in bolj višnjevi. Besede ostanejo prejšnje.

(Iz c. kr. poštne hranilnice.) Pred seboj imamo najnovejšo okrožnico imenovanega urada. Ista na prvi strani objavlja določbo, kako naj poštne uradniki naročujejo poštno-hranilnične tiskalice. Zatem sledi izvestje o prometu v mesecu maju. Vložilo se je 504.505krat skupaj 65.732.297 gld.; od tega 24.705krat na Štajerskem za 2.592.410 gld., na Koroškem 7189krat za 648.645 gld., na Kranjskem 5811krat za 621.400 gld., v Primorji 8063krat za 1.135.083 gld. Vrnili so pa 152.263krat skupaj 64.315.578 gld.; od tega pride na Štajersko 4415krat za 1.283.862 gld., na Koroško 1072krat za 206.242 gld., na Kranjsko 884krat za 148.708 gld., na Primorsko 2830krat za 1.224.066 gld. Od dne 13. januarja 1883 do sedaj se je po državi 22.444.055krat vložilo v skupnem znesku 2.426.156.265 gld. 14 kr., a vrnilo 6.685.723krat skupaj za 2.379.693.870 gld. 48 kr., v hranilnici je torej preostalo 46.462.394 gld. 66 kr. Število vložnikov je v zadnjem mesecu naraslo v hranilnem prometu za 3248 varčevalcev, a v čekovnem za 159 oseb. Rentnih knjižic je med ljudstvom 9536 v vrednosti 8.831.700 gld. Med povračili je 10.770.920 gld., za kar je urad vložnikom na prošnjo kupil in odposlal vrednostnih listin. Vložitnih knjižic je v prometu 686.507, a čekovnic 15.014; izmed prvih je ena slovenska prišla v izgubo, izdali so jo v Gorenji-vasi in velja 72 gld. Novo pošto z nabiralnico je dobil kraj Hrušica, a ono v Lovreču so dne 16. maja znova oživitvorili. V neuradnem delu okrožnica objavlja podatke o poštne hranilnici na Ogerskem, Francoskem, Švedskem in Nizozemskem.

Raznoterosti.

— Perzijski šah je bil zadnjipot l. 1873 v Berlinu. Na dvoru so mu predstavili tudi vse člane državnega ministerstva. Prišla je vrsta na pravosodnega ministra Leonhardta: „Le ministre de la justice.“ — Kralj vseh kraljev je pomisljal: „Justice — justice...“ Konečno se je spomnil, kaj je to „justice“. Pokazal je v znamenje, da ume, z r. ko okrog vratu, kako se obeša.

— Ali je imel prav? Slovitega jezikoslovca Buttmanna iz Frankobroda (umrl dne 21. junija 1829 v Berlinu) so mnogokrat ljudje smatrali za brivca, tako je bil temu podoben po zunanem. Neka dne, ko je šel po ulicah, poklical ga je z bližnjega okna gospod: „Ali me hočete ostriti?“ — „Hočem,“ mu je odgovoril ter zginil v hiši. Takoj se je pripravil k delu; gospod pa, ki ga je opazoval v zrcalu, je naenkrat zakričal: „Človek, ti ne znaš striči!“ — „Tega me tudi niste vprašali, marveč le, če hočem striči.“ Rekši je odšel ter pustil na pol ostrizenega gospoda v sobi. Ali je imel prav?

— Svilena roba se najbolje pere v čajni vodi ter se potem izpere v žganju, v katerem je raztopljenega nekoliko sladkorja. Lika se potem svila mokra s polurazbeljenim železom; treba pa je mej robo in likalo položiti čist bel papir.

— V operi. Poslušalec (svojemu sosedu): „Kako Vam je všeč ta čarobni adagio?“ — Sosed (borzijanec): „Kaj me to briga, jaz se brigam le za „zlati“ agio!“

— Iz skušnje. Tujec (praša v nedeljo popoldne Ljubljancina): „Oprostite gospod, rad bi šel v Šiško, kako daleč pa je tje?“ — Ljubljancina: „Tje potrebujete četrt ure, nazaj pa že dobro uro!“

Telegrami.

Dunaj, 12. junija. Cesar, ki je zjutraj odpotoval, je došel v Monakovo. Na kolo-dvoru so ga pričakovali: Gizela, Leopold, vojvoda Ludovik, avstrijsko poslaništvo in redarstveni predsednik. Nastanil se je v „Gizela“-palači. — Kneginja Evgenija Eszterhazy, rojena princesinja Croy, soproga dednega princa Eszterhazy-ja, je zjutraj umrla.

Reka, 12. junija. Črnogorski knez s hčerama je došel ter je odpotoval na cesarski ladiji „Greif.“

Praga, 12. junija. Pri banketu na čast shodu dermatologov je napil profesor Pick avstrijskemu cesarju, profesor Neumann z ozirom na zvezo z Nemčijo nemškemu cesarju; napitnici sta vzbudili veliko navdušenje.

Carigrad, 12. junija. Turčija bo v poročanje o političnem položaji na Kreto odposlala komisijo.

Umrli so:

6. junija. Franc Dobrave, delavec, 61 let, na Miji umrl za kapom.

7. junija. Jožef Kozamernik, črevljarjev sin, 3 mes., Zidovska steza 4, božjast. — Matija Stele, hišni posestnik, 63 let, Poljanska cesta 28, carcinoma recti.

8. junija. Karol Urbančič, jetniški paznik, 49 let, Kravja dolina 11, marasmus. — Anton Klemenč, strojevodjev sin, 10 mes., sv. Petra cesta 75, jetika.

V vojaški bolnišnici:

7. junija. Franc Vučajnik, nadtopničar, 23 let, vsled slučajnega padca in poškodovanja možgan.

Tuji.

10. junija.

Pri Matiču: Jožefa Linderman in Ronert iz Trsta. — Preitlachner, poštni oficijal, s soprogo, z Dunaja. — Schiller, Treun iz Beljaka.

Pri Stonu: pl. Dobler, nadporočnik, iz Gradea. — V. Fuchs, arhitekt, iz Celovea.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mta	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	732,8	23,8	sl. jzap.	jasno	
11 2. u. pop.	732,4	27,6	sr. zap.	del. jasno	0,00
9. u. zveč.	733,1	18,4	„	jasno	

Srednja temperatura 23,3°, in 5,0° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

12. junija.

Papirna renta 5 % po 100 gl. (s 16 % davka)	85 gl. 20 kr.
Srebrna „ 5 % „ 100 „ 16 %	85 „ 60 „
5 % avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 40 „
Papirna renta, davka prosta	100 „ 55 „
Akcije avstr.-ogerske banke	907 „ — „
Kreditne akcije	306 „ — „
London	119 „ — „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 47 „
Cesarski cekini	5 „ 62 „
Nemške marke	58 „ 17 1/2 „

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata precast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Bleichen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in bolše nego vse te vrste v prodajalnah. (11)

Cenike na zahtevanje.

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, stole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornat.

Odlikovan: 1873, 1881.

Radenska kislá voda ob vzhodni Slovenskih goríc, ne zamenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kislá voda stoji več kakor jeden dan v odprti posodi, vendar se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislimi vodami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se pogubi in razkadi kakor se steklenica odmaši.

Radenska
kislá voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, protinu, kamenci v mehurju, dalje proti boleznim v želodcu, mokril, dolgotrajnem kataru dihal, zlatej žili in zlate-nici.

Pokusi dr. Jev. Garroda, Biswagera, Cantanija, Ure-ja so dokazali, da ima litij največje raztopivno moč pri senokislilih, usodnih izločkih, iz česa se sklepa na najugodnejše učinke Radenske vode.

Kot okrepitveno pijačo z vinom ali sadnimi sokli in sladkorjem pomešana, je Radenska kislá voda v obče priljubljena.

Kopališče Radensko.

Kopanje v slatini in v jeklenici vpliva posebno pri: protinu, bolečinah mokril, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabosti itd.

Stanovališča po ceni. Prospekt (brezplačno) od ravateljstva.

Kopališče Radenci blizu Ljutomer.

Zaloga kisle vode pri: F. Plautzu in M. Kastner-ju v Ljubljani. (21)

Izdajatelj: Matija Kolar.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoške Tiskarne“ v Ljubljani.